

en saadan Opmuntring. Jeg har ikke det mindste imod, at vi stiler hen imod en ny Ordning, hvis man ikke kan slaa sig til Ro med Forholdene, som de nu en Gang er. I hvert Tilfælde vil Spørgsmaalet blive gjort til Genstand for Forhandling mellem de samvirkende danske Husmandsforeningers Ledelse og mig — jeg ved ikke, om ikke det høje Ting og især det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds vil lade det bero derved indtil videre.

Næst i Rækken er tre Samraad. Det første angaar Spørgsmaalet om Prøvermed Redskaber og Maskiner til det mindre Landbrug. Jeg maa tilstaa, jeg ikke er i Stand til helt ud at fatte, hvad det er, man ønsker. Har Husmandsorganisationerne, det mindre Jordbrugs faglige Repræsentationer, haft Ønsker med Hensyn til for det mindre Jordbrugs Vedkommende at drage Nytte af Bevillingen paa de 5,000 Kr. til Maskinprøver, men ikke kunnet faa dem opfyldte, ja, saa kan Spørgsmaalet jo rejses ud fra en saadan Kendsgerning. For mig foreligger der imidlertid intet derom, og jeg synes dog, at det ligger lige saa nær at komme til Landbrugsministeren med de eventuelle Klager som at gaa til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Om man er gaaet til ham med Klager i saa Henseende, ved jeg ikke, men hvis saa er, havde det været lige saa rimeligt at komme til mig. Jeg erindrer altsaa ikke at have modtaget nogen Anke over, at det har været ugørligt at faa anstillet Prøveforsøg med Redskaber eller Maskiner til det mindre Landbrug, som man har ønsket prøvet, og jeg har egentlig Indtrykket af, at det er et Greb i Posen: Hvad skal vi nu tale om vedrørende Husmændene? Hvilke Spørgsmaal skal vi nu rejse, hvor vi paa Forhaand ved, at der ikke er gjort noget? Jeg har Indtrykket af, at der er en vis Bestræbelse fremme i saa Henseende.

Det samme, maa jeg sige, gælder til en vis Grad det næste Spørgsmaal, det mindre Landbrugs Forsyning med gode Husdyr. Her har det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), i nogen Grad foregrebet, hvad jeg vilde have bemærket. Man kan virkelig ikke sige: Til den ene Side staar det store Jordbrugs Husdyr, og til den anden Side staar det lille Jordbrugs Husdyr, og de Forholdsregler, der er truffet ved Husdyrloven og paa andre Maader, kommer udelukkende de store Jordbrugs Husdyravl til gode, medens de er ganske uden Be-

tydning og Værdi for det mindre Jordbrugs Husdyrhold. Det er en meget stor Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem (K. M. Klausen) mener dette, thi det ene gaar over i det andet. Det er jo saaledes; som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) fremhævede, at de mindre Jordbrugs Mænd møder frem til lokale Skuer. Det er sikkert nok — deri har det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds naturligvis Ret, hvis det er det, han tænker paa —, at det er ikke de smaa Jordbrugere, Husmændene, dem, som bygger paa de 4—6—8 Tønder Land, givet at have Præmiehingste eller Præmietyre; det ligger i Forholdets Natur, og det synes jeg ikke, det ærede Medlem skal være saa ked af. Hvad der ikke falder lige let og naturligt, hvad der overhovedet ikke er attraaværdigt, skal man ikke klage over ikke er til Stede. Jeg forstaaer overhovedet ikke, hvor det ærede Medlem vil hen. Det ærede Medlem fører uden videre Udgifterne ved Husdyrloven, med Undtagelse af Staldbedømmelsesudgifterne, over til Gunst for det store Jordbrug, og næst at gøre det siger han: Regner vi dertil Udgifterne ved Veterinærvæsenet — ogsaa disse sætter han paa den Konto —, faar vi saa og saa stor en Sum. Ja, hvorfor ikke? Hvorfor ikke sige, at Veterinærvæsenet er ikke for Husmændene, hvorfor ikke paastaa, at det kommer alene Gaardmændene og Proprietærene til gode? Hvorfor ikke komme og stille Forslag om, at vi skal oprette et særligt Husmandsveterinærvæsen, fordi det, vi har, ikke har Betydning for det mindre Landbrugs Husdyrhold, bl. a. til Bekæmpelse af Sygdomme hos Husdyr? Nej, det er saa ganske urimeligt, at det ærede Medlem ikke burde gaa ud med den Slags Argumenter.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) havde imidlertid fat i den rigtige Ende af noget. Han nævnede, at der er et Spørgsmaal, som er taget op af Husmandsforeningerne, navnlig de jydskke, nemlig Staldbedømmelsen. Det er rigtigt, men hvad der kan komme ud af den Sag, ligger saa nogenlunde i Fremtiden. Jeg tror imidlertid, at der her er en Opgave, som bør søges løst, og jeg er tilbøjelig til at mene, at man er paa den rette Vej, og det var i Erkendelse deraf, at jeg uden det ærede Medlems Mellemkomst stillede Forslag om de 5,000 Kr. paa Husdyrloven. Hele dette Forhold er ordnet i god Forstaaelse med Lederne af Husmandsorganisationerne;